

PvN130; Marcus 14,32-42; LvdK 177:1,6; Sela Getsemane; Gk89:1

Ben je bang? Jezus weet ervan, Zijn angst was veel groter!

1. Waar ben jij bang voor? Wat is je grootste angst? Ik denk dat eenzaamheid heel hoog scoort op ons lijstje. Sterven in eenzaamheid is in 'corona-tijd' zeer beangstigend.
2. We maken hier Jezus op zijn bangst mee. Hij die regelmatig zei 'je hoeft niet bang te zijn', sterft hier bijna van angst. Wat gebeurt hier? 'Het Uur' is nu aangebroken. 'Het uur' staat in de Bijbel vaak voor het eindoordeel en in feite wordt het oordeel hier en nu uitgesproken/uitgegoten over de Here Jezus. Hij moet de beker van Gods toorn over de zonde leegdrinken en God Zelf gaat zich terugtrekken. Dit is al volop 'neergedaald in de hel'! De Here Jezus moest de gehoorzaamheid leren (Hebr.5) en daarom is dit verschrikkelijk voor Hem! Hij worstelt en vraagt of het ook anders kan. Dat kan niet.
3. Petrus, Jakobus en Johannes, 3 van de 12 moeten dit horen. Vooral Petrus die beweerde Jezus nooit te zullen verlaten liet merken er nog niet veel van te begrijpen. De psychische desintegratie van Jezus is te zwaar voor hen om aan te horen en ze vallen in slaap. Jezus wijst hen de weg die ze zouden moeten gaan: bidden! Bijv. 'leid ons niet in verzoeking' en Zelf bidt Hij 'niet mijn maar uw wil geschiede'.
4. Wat zorgden Vader en Zoon daar voor de discipelen en voor ons. Later begrepen de leerlingen de bemoedigende woorden pas dat Hij na zijn opstanding hen zou voorgaan naar Galilea. God verliet zijn Zoon om ons nooit meer te zullen verlaten. En omdat Jezus dit meemaakte kan Hij als geen ander met ons meevoelen. Hij weet wat we meemaken. Ook als we angstig zijn. En zo wordt Hij 'voor allen die Hem gehoorzamen een bron van eeuwige redding'! Goddank! Met Goede Vrijdag en Pasen gaan we dat (online) vieren.

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Op weg naar Goede Vrijdag en Pasen onder vreemde omstandigheden. Sterkte, moed, geloof, wijsheid, creativiteit, geduld, liefde, saamhorigheid gewenst. God wil bij je zijn!
2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: n . g zeker v . . r weken th . . s. L . stig? Ik h . . p d . t het je lukt om h . t v . l te h . . den! S . men met de anderen th . . s. Straks is het Goede Vrijdag en Pasen. Jezus is voor ons gestorven m . . r Hij zorgt nu v . . r je! G s!
3. 'Hij was wel eens af en toe verdrietig geweest. Het frustreerde hem dat ze niet begrepen waar hij over sprak. Hij was kwaad geweest op de mensen die hem aanvielen, verkeerd begrepen en hem van allerlei belachelijke dingen beschuldigden. Er was zelfs spanning geweest binnen zijn eigen familie. Maar in principe was hij altijd de sterke geweest. Hij had altijd weer een nieuw verhaal of weer een scherpe uitspraak, waarmee hij een sluwe vragensteller van de wijs kon brengen, altijd weer een mooi visioen over God en het koninkrijk. Zij hadden altijd de problemen, hij altijd de antwoorden. En nu dit'
4. 'De Zoon van Adam wordt door God gegeven aan de zondaren uit Adam'
5. 'De beker van Gods toorn. Hij wilde hem helemaal niet drinken. Jezus is hier geen held, die moedig naar zijn lotsbestemming op weg gaat. Hij was geen Socrates, die het gif dronk en tegen zijn vrienden zei dat ze op moesten houden met huilen, omdat hij naar een veel beter leven ging. Jezus was aan het instorten. Hij had de duisternis gezien en de grijnzende gezichten van alle demonen van de wereld zien terugkijken naar hem. En hij smeekte en smeekte zijn Vader dat hij het niet hoefde te doen. Hij bad het gebed dat hij hun had geleerd: laat ons niet op de proef gesteld worden, leid ons niet in de tijd van de ergste verzoeking! En het antwoord was nee'
6. **Bijbelrooster:** Zondag Zach.13:7-9 en Mar.14:27-28; maandag Mar.10:35-45 (38-39); dinsdag: Hebr.2:10-18 (17-18); woensdag Hebr.5 (8-10); donderdag Ef.6:10-20 (18: waken/bidden!) + Mar.13:33-37; vrijdag over Abba: Rom.8:1-17 + Gal.4:4-7; zaterdag over 'de tijd/de ure': Joh.4:34 + Joh.12:27-28 + Joh.13:1-5 + Joh.17:1-5. Liefhebbers: Ps.22. Beker: Jes.51:17-23; Jer.25:15-17; ook David zelf was op de Olijfberg (2Sam.15:13-31); de 3 'intimi': Mar.5:35-43+Mar.9:2-13; Rom.7+Mar.14:38; art.19 N.G.B.de godheid hield niet op in Hem te zijn, evenals zij in Hem was toen Hij een klein kind was, hoewel zij zich voor korte tijd niet openbaarde'

Blok 1. Bang, angstig, in paniek... Waar word jij het van?
Sommige mensen zijn erg bang voor spinnen of voor muizen.
Anderen vinden dat niet zo'n probleem maar zijn bang voor ziekte.
Of voor afwijzing. Of voor oorlog, of voor honger. Of voor pijn....

Ik denk dat heel veel mensen ook erg bang zijn voor eenzaamheid.
Hoeveel investeren we niet in het hebben van een goede vriendengroep?
En hoe blij zijn we als we een goede relatie hebben, een maatje voor het leven?
Er is veel onderzoek naar gedaan en het hebben van contacten is van levensbelang.
Als er met een baby geen contact gemaakt mag worden ivm ziekte dan is dat heel ingrijpend.

En hoe ingrijpend was het verhaal op t.v. van arts Gor dat iemand geld had gepind voordat hij opgenomen werd in het ziekenhuis.

Hij wilde de verpleging geld geven zodat ze bij hem zouden blijven als hij moest sterven.
Sterven in eenzaamheid. Sterven zonder mensen om je heen is een zeer heftig scenario.... Eenzaamheid zorgt voor grote angst!

Blok 2. En dat is juist, behalve al het andere dat verschrikkelijk is, wat de Here Jezus hier meemaakt.

Jezus, de grote Koning. De man met prachtige woorden en grote wonderen.
De man die op het cruciale moment vaak zei tegen zijn leerlingen dat ze niet bang hoefden te zijn. Jezus, die er altijd boven stond. Met onverwachtse antwoorden.
Hij was altijd onverwachts. En dan hier...
Wat moet dit voor de discipelen indrukwekkend zijn geweest.
Hun Meester doodsbang. Hij sterft bijna van angst.
Vandaag zouden we zeggen: het is voor hen een traumatische ervaring geweest.
Wat is hier dan aan de hand? Waardoor is het zo verschrikkelijk wat Jezus hier mee- en doormaakt?

We horen Jezus regelmatig in deze dagen/uren zeggen dat het uur is gekomen.
Bijv. in vs.35: 'Hij bad dat dit uur zo mogelijk aan Hem voorbij mocht gaan'.
Het uur is in de Bijbel ook vaak gekoppeld aan het moment van de wederkomst en het oordeel van God.
Van die dag en dat uur weet niemand, zegt Jezus bijv. over de wederkomst, in Mat.25.
Kortom: in feite wordt het oordeel hier naar voren getrokken en over Jezus uitgesproken.
Dat kun je ook zien aan het feit dat er een beker moet worden leeggedronken.
Die beker waar Jezus het in Marcus 10 ook al over had tegen zijn discipelen.
'Kunnen jullie de beker drinken die Ik moet drinken?', vraagt Hij aan hen.
De beker die in het O.T. ook regelmatig genoemd wordt.
De beker van Gods toorn. Al Gods woede over de zonde komt samengeperst in deze beker terecht en moet worden leeggedronken. Uiteindelijk alleen maar door Jezus!
Dit moment is voor Jezus al volop neerdalen in de hel.
De helse verlatenheid.
Probeer er echt goed bij stil te staan wat hier gebeurt. Ook voor jou!
Wat God vindt van het lijden in deze wereld ontdek je hier.
Ga niet te snel en te makkelijk mee met het praten 'als God liefde is waarom dan dit en waarom dan dat?!'
Ja, God is liefde en daarom deze verschrikking op zijn Zoon.
Ik begrijp er niets van maar dit is hoe het zich in de Schrift aandient.
Ja, God vindt het lijden in deze wereld heel erg en daarom deze ellende op zijn Zoon.
Niet meer op ons maar op Hem: de wonderlijke ruil...

Ja, deze angst voor al het lijden hadden wij verdiend door onze zonden maar de Here Jezus vangt het op voor ons! Ja, ja, ja!!!
Daarom is het hier niet Jezus' angst voor Judas of voor de soldaten.
Nee, het is zoals Hij zelf vooraf al heeft gezegd (Mar.14:27).

Waarmee Hij Zacharia 13:7 aanhaalt en vervult 'Ik zal de herder doden en de schapen zullen uiteengedreven worden'.
God doet dit zijn Zoon aan. Je huivert als je het hoort... en Hij huivert...

En denk maar niet dat dit voor de Here Jezus allemaal heel makkelijk is geweest.
Omdat Hij toch God Zelf is. Nee, zo kom je Hem hier niet tegen.
En de Bijbel zelf legt het op een andere plaats ook uit.
Dat gaat erover dat in Jezus zijn goddelijke en menselijke natuur samen kwamen. Dat is niet te begrijpen maar in Hebr.5 lezen we dat Hij Zelf de gehoorzaamheid heeft moeten leren.

Zo'n aanslag heeft het gedaan op zijn door-en-door menselijke wezen!
Ook in art.19 van de N.G.B. kun je hier nog wat over lezen.
'De godheid hield niet op in Hem te zijn, hoewel zij zich voor korte tijd niet openbaarde'

Het is dus ronduit vreselijk wat hier gebeurt en Jezus sterft bijna van angst.
Daarom ligt Hij ook, biddend, languit op de grond. Toonbeeld van overgave en nederigheid, en vraagt of het ook anders kan. Kan de beker aan Mij voorbijgaan?
Hij die de Schriften kent en weet van Abraham die op weg ging met zijn zoon Isaak en die hem uiteindelijk toch niet hoefde te offeren, vraagt of die weg ook nu begaanbaar is.
Tegelijkertijd wil Hij hetzelfde blijven denken als zijn Vader in de hemel.
Hij bidt het onze Vader. 'uw wil geschiede'. Alles moet daaraan ondergeschikt gemaakt worden, zelfs mijn vreselijke angst. Hoe groot en indrukwekkend is dat...
Hoeveel liefde, hoeveel opoffering!!!

Blok 3. Ja, en dat maken de discipelen mee.
Op enige afstand de 9 discipelen: op steenworpafstand.
En van heel dichtbij Petrus, Jakobus en Johannes.
De 3 die vaak nog wat dichterbij de geheimen mochten komen dan de anderen.
In het donker moesten de 3 deze ontzetting van hun Heer meemaken.
Het intieme gebed tussen Vader en Zoon aanhoren. Ze moesten het horen voor later.
Het was te heftig. Te zwaar. Hun ogen werden zwaar. Ze konden niet wakker blijven.
Daarmee werd het nog zwaarder en eenzamer voor onze Heiland.
Totaal verlaten. Door mensen zo ongeveer en langzamerhand ook door zijn Vader.
Toen Hij snakke naar contact, was het er niet. Probeer het je in te denken en huiver...
In dit alles is Jezus nog steeds bezig te zorgen. Uit te leggen van wat er nog komen gaat.
Zij moeten beseffen wat er eigenlijk in de wereld aan de hand is, wat zonde voor verwoestende kracht was en is, maar ook dat Hij na zijn sterven zal opstaan en hen voor zal gaan naar Galilea.
Later hebben ze dat allemaal beseft. Toen niet maar Jezus was hun paniek voor!
Hier kan Petrus leren dat zo'n grote mond niet paste bij deze grote dingen.
'Al zullen ze U allemaal verlaten, ik nooit!'....
En samen hebben de discipelen kunnen leren, voor nu en altijd, dat ze hadden moeten bidden. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
Wat is er veel gebed hier in deze geschiedenis en veel gebedsonderwijs.
Voor hen, voor ons. Om te doen en te blijven doen: BIDT!
In een wereld vol gevaren, vol ziekten, vol angsten en eenzaamheid.

In een wereld vol vluchtelingen en oorlog, vol aanvechtingen en verleidingen door de duivel. Bidt!

Blok 4. Bij alles wat we hier niet begrijpen hoop ik dat we wel begrijpen hoeveel liefde en zorg er vanuit de Vader en de Zoon hier naar ons toekomt.

En natuurlijk, de Geest is hier minder in beeld, maar Hij is hier al drie jaar lang bezig om Jezus de kracht te geven om zijn werk te doen.

Op de achtergrond maar net zo liefdevol is de Geest, en helemaal ook God! Liefdevol is Jezus hier aan het toerusten voor de fase die straks komen gaat.

Als de leerlingen na Pasen zich gaan herinneren wat Hij gezegd had.

Dat Hij moest lijden en sterven maar dat Hij zou opstaan en hen zou voorgaan naar Galilea. Hier bij dit lijden en straks sterven van Jezus begrijpen ze er niets van.

Allemaal om het lijden van onze Heer nog zwaarder en eenzamer te maken.

Maar daarna wordt het anders. Komt die fase van de levende Heer.

En mogen wij weten dat er een God is die ons nooit meer verlaat.

Als Hij Immanuel heet, God-met-ons, dan zal Hij altijd met ons zijn!

Ook tijdens ons sterven waar iedereen los moeten laten is Hij er bij.

Ook na ons sterven als anderen ons moeten begraven of cremen, is Hij er bij.

In een van de Avondmaalsformulieren staat het zo mooi: 'Hij werd onschuldig ter dood veroordeeld, zodat wij voor Gods rechterstoel zouden worden vrijgesproken. Hij is door God verlaten, zodat God ons zou aannemen en Hij ons nooit meer zou verlaten'.

Wat Jezus hier dus meemaakt kunnen wij niet meemaken.

Dat maakt het voor Hem daar en toen zo erg en daarmee zal er altijd iemand bij ons zijn in onze angst en eenzaamheid. Want God zal er altijd zijn. Ik ben erbij! Uit genade.

Straks komt het luisterlied van Sela over Getsemane.

Over die verschrikkelijke weg, en over het Avondmaal vieren.

Wij hoeven niet de beker van Gods toorn leeg te drinken maar mogen, als we weer eens Avondmaal vieren met elkaar, de beker der dankbaarheid heffen. Op het leven! Op het goede leven. Het leven met Hem. Eeuwig leven! Alle eer en dank aan God!

En dan mogen we ook nog wat leren uit de Hebreeënbrief.

Die brief die zo duidelijk maakt dat we met onze Heiland veel meer in huis hebben dan met alles wat het O.T. ons biedt.

Hebreeën 2 legt zo'n mooi verband tussen het feit dat Jezus helemaal door en door mens geworden is en dat Hij daarom zo goed begrijpt wat wij mee kunnen maken.

Wij zeggen het nog wel eens 'ik begrijp je', terwijl het maar de vraag is of dat wel zo is.

Schrijnend juist dat je soms zo ervaren kunt dat een ander je niet echt goed begrijpt.

Zelfs niet iemand die heel dichtbij je staat.

Maar Jezus weet het, kent het en begrijpt.

Zelf maakte Hij zelfs nog veel ergere dingen door.

Bij Hem moet je zijn. Je hoeft niet bang te zijn. Leg maar gewoon je hand in die van onze Heer. Zoek bij Hem je toevlucht.

En zo is Hij voor allen die Hem gehoorzamen een bron van eeuwige redding!

Goddank. We gaan op naar Goede Vrijdag en Pasen.

Om bij stil te staan. Om te huiveren en te genieten tegelijk.

Wat was het toch erg. Wat kan ik nu blij zijn en adem halen. DankUwel, amen.